

Naplók, átomleírások

Napló - 1976. január 11.

(Meglépetés mindenki számára: egy többirányú részeg költőné és ügyvéd. Egy hosszú, élő anyaggal zsúfolt folyosó, egyenesen a Dunához. Egy Halász Péter-szerű lány: az este.)

Eörsi István Bálint Pistihez: Megiszod magad te ivaregér.

Halász Péter proponál: Bíró Yvett lelépni egy lépéssel.

Tánc.

Vendég érkezik. Felveszi a kabátját és elmegy. Megérkezik a vendég, veszi a kabátját és már megy is. Aki elmegy, leveszi a kabátját és elmegy. Tánc.

Eörsi István Bálint Pistihez: Igaz az, úgy, hogy ivaregér?

Kórus: ivaregér?

Eörsi István Bálint Pistihez és a kórushoz: ivaregér. Ivaregér. Miért? Miért? Igen, persze, ivar, persze, ivaregér, igen.

Színelőadás kezdődik. Két hírnök jó. Nem hoztak semmiféle hírt. A hírnök az üzenet.

Najmányi László filmet forgat. Címe: Helyszíni szemle. Eredeti címe: Rekonstrukció. Najmányi László kameraként közlekedik. Kamera-Mann. Amit lát, elraktározza. Szembeáll veled és máris filmrevesz. Közben kiröhög. A kamera kiröhögi az embert. Csak odaállsz elé, a kamera kiröhög – kész a film. Nem kell eljuttatni a közönséghez. A közvetítő lánc ki van iktatva. Mindenki csak odaáll a kamera elé, a kamera kiröhögi – kész a film. A jövő mozija. Mindenki lehet film. A kamera bálványként áll a kultikus helyen. Elébe járulnak az emberek, a kamera kiröhögi őket. Eredeti működéséről senki se tud. A kamerát istenként tisztelik. De a kamera objektív létező: bálvány. Aki előtte áll: a közönség. Megfordult az egész mechanizmus. A kamera a közönségre van szegezve. A közönség közvetlen kommunikációba lép a kamerával. A kamera fáradhatatlan. Minden egyes embert külön-külön is kiröhög. De ha kell, egy egész tömeget. Ha kell, egy egész hadsereget. Kígyózó sorban állnak az emberek, hogy szembekerüljenek a kamerával. A jövő nézői. A néző odalép, a kamera kiröhögi – megtisztulva távozik. Bűneit a kamera átlátta s röhögésével feloldozta. Volt, hogy az emberek a kamerának visszaröhögtek, de ez a kamerára nem hatott. Legföljebb még nagyobb hahotára fakadt. Volt, hogy az emberek megpróbálták kamerává válni. De a valódi kamera, aki önmagát hozta létre, kiröhögte őket. Volt, hogy valaki megsértődött. Volt, aki szembeszállt. De a kamera támadhatatlan és kivédhetetlen. Tényleg igazi Isten. Amikor már az írás után a beszéd is elpusztul, mint közlekedésmód, s visszatérül az eredeti vizualitás, akkor majd a vizualitás is végleg elpusztul. Az embernek nem kell a

látvány, mert a csoportot megosztja. A látványt mindenki külön értékeli, még akkor is, ha nincs mivel. A látvány reakciót követel. Mindent felvállal a kamera. Látványt nem eszközöl, viszont csak ő reagál. Számára mindenki egyenlő. A kamerának nincs véleménye senkiről. Viszont mindenkiről mindent tud. Azóta tudja, amióta kamerává vált. Azóta röhög. S ezzel az egyetlen reakcióval egy idő után mindenki elégedett lesz, hiszen nincs más. Mindenki külön is örül, ha a kamera kiröhögi. Személyes gesztusnak veszi. Mindenkiben egyre nő a belső kényszer, hogy menjen s a kamerával kiröhögtesse magát. A kamerát egyre jobban imádják. Öröktől fogva valónak tekintik. Ha egyszer valakit nem röhögne ki, az kétségbeesne. A közösség pedig kizárná őt. Áll a hegyen a kamera, s minden elébe járulót kiröhög. Film készül saját használatra.

Tánc.

Halász Péter, Bálint István és Molnár Gergely átszaracénoz, végigsziesztázik a terített padlón. Később különszakadnak, Molnár Gergely érzékelhetően kiprélődik a számára megnyíló szabad tér szorításából. Személyes sűrűsödések; akihez a tánc szólt, magára maradt. Halász Péter átívelhetetlenül belezuhan az ott legelkerülhetetlenebb kommunikációs időútba.

Najmányi László a másik szobában forgat. Megérkezik Koós Anna vitriolos fürdőkádba öltözve.

A vendégsereget csoportrelációkban – önként vállalt relációk – szivattyúzza el a távol.

Szeredás András várja a Revelációt. Reveláció megérkezik, kiderül, őt jelentették a hírnökök. De mivel nincs itt, érthető, hogy a hírnökök nem szóltak.

A hírnököknek még nincs vége. Mozgásbemutatót tartanak a királyi tornatermek gyakorlataiból. Együtt és külön-külön. Megjelenés-gyakorlatok, kevésbé sikerült eltűnési jelenetek. **Eörsi István** lakásában külön van női és férfi WC. Az egyik az éléskamra.

A két hírnök egymást váltja. Jobbra népszínmű folyik Najmányi Józsi és Bősze Andrea révén. Najmányi tölt, iszik, majd falhoz vágja az üres poharat.

Újabb szivattyú; egy csoportreláció eltávozik.

Koós Anna mint Ziggy Stardust. Kevés sikerrel.

Fényképezési gyakorlatok. Ziggy Stardust és Breznyik Péter. Breznyik Péter mint a valódi Ziggy Stardust. Breznyik Péter mint a valódi Koós Anna.

Két szoba között megosztott figyelem. Az osztásjel: Najmányi László és Hajas Tibor. Jelenlétük beszélgetés formáját ölti. Állnak az ajtóban, elkerülhetetlenül.

Franz Kafka és Frank Zappa először nyilvánul meg egy személyként.

Egy ajtó az erkélyre vezet. Az erkélyen túl egy másik ajtó: visszavezet a szobába.

Csatataj. Franz Zappa felszántja a relikviák mezejét.

Szeredás András elveszett. Az ajtóban még látni őt, épp leveszi kabátját, s már megy is. Többen könnyű táncra fakadnak. Koós Éva és Tóth Judit egyszemélyes színháza egyazon effektust ismétli, a darab is nagyon rossz. Hajas Tibort kivágja a biztosíték.

Tűrhetetlen a maradás. Frank Kafkának vége. A hírnökök borral érkeznek. A bor jó.

Breznyik Stardust önállósul. A szoba megtelik éktelen kacagással. Bálint Pisti mosolya finom hátteret varázsol. Karátson Gábor bonvivánként támad Bálint Pistire, a primadonnára. Tánc.

Eörsi István Orsós Györgyinek vezényel. Intésére háta mögött jobb oldalt megjelenik Körner Éva letről fölfelé. Figyelmét nem kerüli el, hogy megjelenése önhibáján kívüli. A karmester vezényli a zenekart, de színpadi zenekar némán ül, a zenészek a nézőtéren játszanak. A karmester szemben áll a zenekarral, de háttal a zenének. A nézők a zenében ülnek. Mindenki lehet zenész.

Najmányi László szuperfilmje elkészült. Saját rendezésében saját kamerásága vette filmre önmagát. A forgatás aktusát kifelé csak a kamera röhögése jelezte. A kör bezárult. Najmányi László megcsinálta a körfilmet. A Zárt Filmet (Closed Film).

Végző szívárgás, mindenünnen. A család, a Genfi tóra néző lakásában lefekvéshez készülődik. A szivattyú intésre működésbe lép az udvariasak és a dolgozók számára.

Halász Péter és Molnár Gergely nem fér be a liftbe. De a lift sem működik. Hiába, ez már a hajnal. Most még a madaras-effektus, esernyővel. It's a long long Way to Tipparary. It's a Long Long Way from Birmingham to London Town. Az ASTORIA-felirat Skandináviában van. A Felszabadulástérről indulunk.

Halász Péter keserű csokoládét osztogat. Távolról lassan két egyforma rendőr közelít. Franz Kafka és Frank Zappa. Finom nagyvonalúsággal, kissé röstellkedve mennek el mellettünk.

Napló - 1976. február 11.

(Barna Róbert és akinek nem kell)*

1. I vagy Írásos Barna Róbert (Bálint István).

Tojáslikőr, likőröspohár. Koós Éva, Rácz Judit. Intellektuális, de mégsem. Bor. Nyitva a lichthof-ablak. Barna Róbert átrepül a szobán (v.ö.: Barna Róbert először repül át a szobán). A szoba tágra nyitva. Feneketlen (vertikális!?) kút.

Hatalmas élmény (v.ö.: Rácz Judit: „Hatalmas élmény” (Najmányi László)): az előszoba útrakel (v.ö.: „Az előszoba reggelre megöregszik / és a csobogó vér / kicsikém, ne tévóvazz”). Folyosókon, tengereken sodródik a megvetett előszoba. Ki alszik a megvetett előszobában? (v.ö.: Andersen, József Attila, Orson Welles). Az avantgarde leggyorsabbjai (v.ö.: Barna Róbert: Avantgardenak tartod magad?) az előszobában avantgardera vetkőzve sülthalat vacsoráznak az Égei tengeren. Szirének és szirénák (v.ö.: Illyés Gyula: Szirének és szirénák, aforizmák). Barna Róbert bejön a levélrezen át (v.ö.: Barna Róbert levelet kap a levélrezen át). Barna Róbert mint Szentjóby Tamás levele Hajas Tibor fordításában. Barna Róbert, a szorgos postás kézbesíti önmagát. Ajánlva (v.ö.: Tábor Ádám). Se zene, se tánc (v.ö.: Zene, tánc). Az előszobában 20 pár tökéletesen egyforma cipő. Két pár cipő (v.ö.: Hajas

* v.ö.: Der steppenwolf Lukács.

Tibor, Najmányi László) a szobában is. A cipő a szobában is cipő. De hol marad Barna Róbert, aki holnap elutazik (v.ö.: *Morgen beginnt die Welt*, Freddy, 1967). Már jön is, de nem ő az (v.ö.: *Yesterday Man*, Chris Andrews, 1968). Aki sátán akar lenni, pokolra kell annak menni (v.ö.: *The Tales of Hoffmann*, Abbie). A meglét átcsúszik valami fennmaradásba.

2. Bálint István (Barna Róbert programjából).

– Nem menekülhetsz (v.ö.: Molnár Gergely: *Levél Pinochet tábornokhoz*). Barna Róbert napiparancsa (v.ö.: *Barna Róbert: Beszéljünk rólam*). Az előszoba őrzi az álmunk (v.ö.: *Órizem a szemedet*, Bakunyin). Bálint István magában Barna Róbertről beszélgetve jön az úton (v.ö.: *Bálint István: Barna Róbertről*). Szemben a Bizarr boutique fényes üvegkirakata. Benne egy rőf vászon (v.ö.: *Maurice Chevalier*). Lovagkor vége.

3. Bálint István: Barna Róbert: Bálint István.

Najmányi László.

A drámai szerkezet hármassága: regresszió – agresszió – progresszió (v.ö.: G.B. Shaw: *Lady L*). Az agresszió korába léptünk (v.ö.: Rác Judit).

Egy, kettő, tank.

101 iszonyatos koncentrációs tábor.

A prés nagyon élő (v.ö.: Molnár Ferenc: *Dédunokám, Tábor Ádám*). Aki család, az a legcsaládabb. Kis kudarcélmény fut át a szobán. Le vagyunk leplezve (v.ö.: *fel vagytok mérve*). Jobbra-barna. Az embernek kell egy kis kegyelem (v.ö.: Wald Disney: *101 iszonyatos koncentrációs tábor*). Albert Schweitzer, az ördög (v.ö.: *az iszonyatos Alice Cooper*).

A kilátástalanul progresszív jövő. A levéttetett cipők előestéje (v.ö.: Marquis de Sade: *Ahogy elkezdődött*). Sok mindennek vége. Barna Róbert Párizsba megy (v.ö.: *Barna Róbert utoljára repül át a szobán*). Ady Endre Allan Ginsberg karján benéz az ablakon (v.ö.: „De veletek vív, ujjong a lelkem, és további sok sikert, erőt, egészséget kívánok”).